

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

27.02.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Zakres prawa do odliczenia VAT z faktur dokumentujących koszty doradztwa dotyczącego akwizycji i integracji spółek operacyjnych, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.905.2022.5.WN	3
Zmiana ustawowych terminów wypełnienia obowiązków w zakresie cen transferowych za 2022 r.	4

Zakres prawa do odliczenia VAT z faktur dokumentujących koszty doradztwa dotyczącego akwizycji i integracji spółek operacyjnych, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.905.2022.5.WN

Nie sposób zgodzić się ze spółką, że przysługuje jej prawo do odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących koszty doradztwa dotyczącego akwizycji spółek operacyjnych (przy założeniu zamiaru połączenia spółek operacyjnych ze spółką - wnioskodawcą, gdzie spółka będzie podmiotem przejmującym).

Ze względów biznesowych i operacyjnych, w pierwszej kolejności udziały w nowych spółkach operacyjnych mogą kupować bezpośrednio lub pośrednio udziałowiec wnioskodawcy. Zatem, jeżeli ww. wydatki będą ponoszone w czasie, kiedy bezpośredni lub pośredni udziałowiec spółki będzie czynnym podatnikiem VAT i nie nastąpiło jeszcze połączenie spółek operacyjnych ze spółką, będą one miały związek z działalnością gospodarczą bezpośredniego lub pośredniego udziałowca spółki. Fakt, że kolejnym krokiem będzie połączenie nabytych spółek operacyjnych ze spółką nie wpływa na związek kosztów doradztwa dotyczącego akwizycji spółek operacyjnych ze sprzedażą opodatkowaną spółki.

Wobec powyższego koszty doradztwa dotyczącego akwizycji spółek operacyjnych, ponoszone przez spółkę, a związane z zakupem udziałów nowych spółek operacyjnych przez bezpośredniego lub pośredniego udziałowca, nie będą miały związku ze sprzedażą opodatkowaną spółki i nie będzie spółce przysługiwać prawo do odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących koszty doradztwa dotyczącego akwizycji spółek operacyjnych.

Natomiast, faktury dokumentujące usługi doradztwa dotyczące integracji spółek operacyjnych, w sytuacji w której dojdzie do połączenia nabytych spółek operacyjnych, gdzie spółka będzie podmiotem przejmującym, będą uprawniali do odliczenia podatku naliczonego. Połączenie nabytych spółek operacyjnych ze spółką, gdzie spółka będzie podmiotem przejmującym, w sytuacji gdy połączenie to dokonywane będzie z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych, będzie pośrednio związane z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą opodatkowaną podatkiem VAT.

W związku z powyższym, skoro nabywane usługi doradztwa dotyczącego integracji spółek operacyjnych będą w całości związane z działalnością opodatkowaną podatkiem VAT, to spółce, będącej czynnym podatnikiem VAT będzie przysługiwać, na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na podstawie otrzymanych faktur dokumentujących zakup ww. usług. Prawo to będzie przysługiwać pod warunkiem niezainstnienia ograniczeń wskazanych w art. 88 ustawy VAT.

Komentarz eksperta

Omawiana interpretacja dotyczy odmiennych skutków w zakresie prawa do odliczenia VAT z tytułu kosztów doradztwa w zakresie akwizycji i integracji spółek operacyjnych.

W komentowanym rozstrzygnięciu DKIS uznał, że jeśli w pierwszej kolejności udziały w spółkach operacyjnych zostaną przejęte przez bezpośrednich lub pośrednich udziałowców Wnioskodawcy, a dopiero później nastąpi połączenie nabytych spółek operacyjnych z Wnioskodawcą, koszty doradztwa dotyczącego akwizycji będą miały związek z działalnością gospodarczą bezpośredniego lub pośredniego udziałowca Wnioskodawcy (a nie samego Wnioskodawcy). Tym samym, Wnioskodawca nie będzie uprawniony do odliczenia VAT z faktur dokumentujących koszty tego rodzaju.

Stanowisko zaprezentowane przez DKIS powinno zostać uznane za nazbyt rygorystyczne. Organ pominął bowiem, że o nabyciu przez podatnika prawa do odliczenia VAT naliczonego decyduje przynajmniej pośredni związek zakupu z wykonywaną działalnością opodatkowaną. W omawianym przypadku o istnieniu takiego związku mogło świadczyć, że usługi doradcze były konieczne Wnioskodawcy do docelowego przejęcia majątku spółek operacyjnych, który w przyszłości będzie wykorzystywany do celów działalności Wnioskodawcy opodatkowanej VAT.

Powyższe można wywnioskować z wyroku TSUE w sprawie C-249/17, Ryanair Ltd vs. The Revenue Commissioners), w którym

wskazano m.in., że zasada neutralności VAT w odniesieniu do obciążenia finansowego przedsiębiorstwa wymaga, by ponoszenie pierwszych kosztów inwestycyjnych na potrzeby i na cele przedsiębiorstwa było uznawane za działalność gospodarczą, i z zasadą tą byłoby sprzeczne, gdyby działania te rozpoczynały się dopiero w chwili, gdy powstaje dochód podlegający opodatkowaniu.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Zmiana ustawowych terminów wypełnienia obowiązków w zakresie cen transferowych za 2022 r.

Rok 2022, a wraz z nim wejście w życie przepisów Polskiego, wprowadził istotne zmiany w cenach transferowych m.in. w zakresie ustawowych terminów na wypełnienie przez podmioty powiązane w 2023 r. obowiązków w odniesieniu do transakcji realizowanych po 1 stycznia 2022 r.

Komentarz eksperta

Nowe terminy na sporządzenie lokalnej i grupowej dokumentacji oraz złożenie TPR

W przypadku lokalnej dokumentacji cen transferowych (Local file) od 2022 r. wynosi 10 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego, a w przypadku formularza interaktywnego TPR termin wypełnienia obowiązków to 11 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego. W odniesieniu do grupowej dokumentacji cen transferowych (Master file) termin wypełnienia obowiązków w 2022 r. wynosi 12 miesięcy liczonych od końca roku podatkowego.

Co do zasady nowe przepisy stosuje się do roku podatkowego, który rozpoczął się po 31 grudnia 2021 r. Natomiast w przypadku podatników, których rok podatkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym (w przypadku rozpoczęcia 2022 r. podatkowego przed 31 grudnia 2021 r.) podmiot będzie zobowiązany do stosowania ustawowych terminów na wywiązanie się

z obowiązków TP przed omawianą zmianą, uwzględniając możliwość zastosowania przedłużenia wynikającego z ustawy COVID. Natomiast w przypadku podatników, którzy rozpoczęli rok podatkowy po 31 grudnia 2021 r. stosuje się nowe terminy. Podsumowanie dotyczące wymienionych wyżej terminów zostało przedstawione poniżej:

Rok podatkowy rozpoczynający się przed 31 grudnia 2021 r.

Jeżeli rok podatkowy podmiotu zakończył się:

- do 31 marca 2022 r., podmiot będzie zobligowany do wypełnienia obowiązków TP w przeciągu 12 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego;
- od 1 kwietnia 2022 r. do 31 grudnia 2022 r., podmiot będzie zobligowany do wypełnienia obowiązków TP w przeciągu 9 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego.

Rok podatkowy rozpoczynający się po 31 grudnia 2021 r.

Jeżeli rok podatkowy podmiotu zakończył się od 1 stycznia 2022 r. do 31 grudnia 2022 r., podmiot będzie zobligowany do wypełnienia obowiązków TP, tj.:

- przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych w przeciągu 10 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego oraz
- złożenia informacji TPR w przeciągu 11 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego.

W konsekwencji podatnik kończący rok podatkowy 30 kwietnia 2022 r. musiał złożyć oświadczenie o sporządzeniu dokumentacji oraz formularz TPR w terminie do 31 stycznia 2023 r., natomiast podatnik, który rok podatkowy zakończył 31 marca 2022 r., ma czas do końca marca 2023 r.

Zgodnie z przepisami przejściowymi w zakresie nowego rozporządzenia TPR podatnicy, którzy rozpoczęli rok podatkowy przed 31 grudnia 2021 r., zobowiązani są do złożenia informacji TPR według

poprzedniej podstawy prawnej. W przypadku podatników rozpoczynających rok podatkowy po 1 stycznia 2022 r. stosuje się przepisy nowego rozporządzenia TPR. Należy jednak zaznaczyć, że dotychczas nie pojawił się nowy wzór TPR umożliwiający w praktyce złożenie formularza organom podatkowym.

Obecnie nic nie wskazuje na to, aby planowane było przedłużenie terminów dla podatników, których rok podatkowy zakończył się w okresie od kwietnia do grudnia 2022 r.

Nowy termin na przedłożenie dokumentacji cen transferowych organom podatkowym

Od 2022 r. zmianie uległ także termin na przedłożenie dokumentacji cen transferowych organom podatkowym, który w latach 2019-2021 wynosił 7 dni liczonych od dnia otrzymanego wezwania, natomiast od 2022 r. został on wydłużony do 14 dni. Niniejszą zmianę pożytywać należy pozytywnie, bowiem daje możliwość dodatkowej weryfikacji przygotowanych wcześniej dokumentacji przed ich przekazaniem do organów podatkowych.

ANNA JAWORSKA
DYREKTOR
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia czy art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy PIT w zakresie w jakim ma zastosowanie do wspólnego przedsięwzięcia jest zgodny z art. 64 ust. 3 w zw. z art. 217 Konstytucji, wyrok TK z 15 lutego 2023 r., sygn. SK 71/20	7
Kwestia dochowania należytej staranności przez płatnika w rozumieniu art. 26 ust. 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 16 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1840/20	7
Przesłanki uznania prowadzonej działalności za granicą jako zakład w świetle polsko-rumuńskiej UPO, wyrok NSA z 16 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1864/20	7
Zakres przedmiotowy pojęcia odsetki w świetle art. 11 ust. 4 polsko-słowackiej UPO, wyrok NSA z 15 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1642/20	8
Kwestia alokacji do źródła przychodów kosztów ekspansji ponoszonych w związku z nabyciem akcji spółki hiszpańskiej, wyrok NSA z 14 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1969/20	9
Skutki podatkowe w VAT otrzymania rekompensat z tytułu zamrożenia cen określonych w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i dostarczania gazu poniżej stawek wolnorynkowych, wyrok WSA w Warszawie z 17 lutego 2023 r., sygn. III SA/WA 2440/22	9

Kwestia czy art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy PIT w zakresie w jakim ma zastosowanie do wspólnego przedsięwzięcia jest zgodny z art. 64 ust. 3 w zw. z art. 217 Konstytucji, wyrok TK z 15 lutego 2023 r., sygn. SK 71/20

Art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy PIT w brzmieniu nadanym odpowiednio ustawą z 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy PIT oraz niektórych innych ustaw i ustawą z 9 listopada 2000 r. o zmianie ustawy PIT oraz o zmianie niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim ma zastosowanie do wspólnego przedsięwzięcia, jest zgodny z art. 64 ust. 3 w związku z art. 217 Konstytucji.

Kwestia dochowania należytej staranności przez płatnika w rozumieniu art. 26 ust. 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 16 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1840/20

Dochowanie należytej staranności przez płatnika w rozumieniu art. 26 ust. 1 ustawy CIT należy również rozumieć jako działanie zmierzające do jak najlepszego wykonania obowiązków płatnika poprzez uzyskanie, na miarę możliwości organizacyjnych i prawnych płatnika, dostępnych dla płatnika informacji pozwalających na pobranie (zaniechanie pobrania podatku) na zasadach określonych w UPO. Nie oznacza to

jednak obowiązku w każdym przypadku przeprowadzenia weryfikacji podatnika w zakresie określonym w art. 28 ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT.

Przesłanki uznania prowadzonej działalności za granicą jako zakład w świetle polsko-rumuńskiej UPO, wyrok NSA z 16 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1864/20

W analizowanej sprawie dystrybucja odzieży nie jest działalnością pomocniczą, ale zasadniczym celem prowadzonej przez spółkę działalności. Rozróżnienie dokonane przez organ pomiędzy sprzedażą odzieży na rzecz spółek dystrybucyjnych a dostawą odzieży do klienta końcowego ma sztuczny charakter, jest też sprzeczne z opisem stanu faktycznego, z którego wynika, że spółka prowadzi dystrybucję odzieży poza granicami Polski za pośrednictwem powołanych w tym celu spółek dystrybucyjnych.

Przedmiotem jej działalności nie jest więc sprzedaż odzieży na rzecz spółek dystrybucyjnych, ale dystrybucja odzieży poza granicami Polski. Działalność magazynu w Rumunii służyć ma właśnie temu celowi. W takim stanie faktycznym spółka rumuńska spełnia definicję zakładu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 polsko-rumuńskiej UPO.

Zakres przedmiotowy pojęcia odsetki w świetle art. 11 ust. 4 polsko-słowackiej UPO, wyrok NSA z 15 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1642/20

Określenie odsetki, zdefiniowane w art. 11 ust. 4 polsko-słowackiej UPO należy rozumieć szeroko. Wskazuje na to treść tego przepisu zawierająca definicję pojęcia odsetek, które należy rozumieć jako dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, włącznie z innymi należnościami - tutaj ustawodawca wskazał na premie i nagrody związane z tymi pożyczkami.

Skoro w UPO mowa jest o dochodach z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów to za istotne należy uznać postanowienia umów, które przewidują określone płatności na rzecz podatnika (w tym przypadku banków słowackich).

Wyłączenie zostało również wyraźnie wskazane - pojęcie odsetek nie obejmuje opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty, które nie będą uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu. A zatem, wszelkie inne roszczenia wynikające z umów dotyczących pożyczek należy traktować jako odsetki w rozumieniu UPO, która ma hierarchicznie wyższą pozycję od ustawy.

Odnośnie drugiej spornej kwestii dotyczącej konieczności posiadania przez płatnika, czyli przez spółkę oświadczenia od podatnika (czyli banków słowackich), z którego wynika, że są one rzeczywistymi właścicielami wypłacanych należności - wskazać należy, że w świetle art. 26 ust. 1f ustawy CIT nie ma wątpliwości co do tego, że owo oświadczenie powinna posiadać spółka

jako płatnik przy wypłacaniu należności na rzecz konsorcjum banków słowackich, których łączna kwota nie przekracza 2 mln złotych.

Zatem, oprócz certyfikatu rezydencji spółka powinna posiadać stosowne oświadczenie wystawione przez banki słowackie. Co prawda o takim oświadczeniu mowa jest tylko w sytuacji, kiedy łączna kwota należności nie przekracza 2 mln złotych, jednak należy przyjąć, że to oświadczenie banków (czyli podatnika) jest dokumentem wymaganym przez przepisy prawa podatkowego dla zastosowania m.in. zwolnienia lub niepobrania podatku w rozumieniu art. 26 ust. 7a pkt 1 ustawy CIT.

Ustawodawca wspomina bowiem o łącznej kwocie wypłacanych należności. Tym samym zgadzając się z tą argumentacją, że mamy do czynienia z dwoma reżimami prawnymi - to jednak należy przyjąć, że oświadczenie płatnika, o którym wyraźnie mowa w art. 26 ust 7a ustawy CIT, płatnik może złożyć jeśli dochował należytej staranności niezbędnej do tego, by być przekonanym, że podatnik - banki słowackie są rzeczywistymi właścicielami wypłacanych należności.

Innymi słowy należy traktować oświadczenie podatnika - banków słowackich jako element należytej staranności, o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy CIT. Skoro oświadczenie jest konieczne aby skorzystać ze zwolnienia, w przypadku wypłaconych należności do kwoty 2 mln złotych to znaczy, że tym oświadczeniem powinien dysponować płatnik w chwili, gdy suma tych wypłacanych należności przekracza kwotę 2 mln złotych. W tym kontekście wykładnia przepisu art. 26 ustawy CIT składa się na spójną całość.

Kwestia alokacji do źródła przychodów kosztów ekspansji ponoszonych w związku z nabyciem akcji spółki hiszpańskiej, wyrok NSA z 14 lutego 2023 r., sygn. II FSK 1969/20

Jak wynika ze stanu faktycznego, w związku z przeprowadzonym procesem nabycia akcji spółki hiszpańskiej (w przyszłości planowane są również inne podobne przejęcia), spółka poniosła szereg kosztów związanych z tym procesem (koszty ekspansji), w szczególności: koszty doradztwa strategicznego, inwestycyjnego, podatkowego i prawnego, koszty doradztwa technicznego, koszty badania spółki hiszpańskiej pod kątem prawnym, podatkowym i finansowym (tzw. due diligence), koszty tłumaczeń, koszty podróży służbowych związanych z planowaną transakcją przejęcia spółki hiszpańskiej, inne opłaty, jak np. notarialne poświadczenie dokumentów, opłaty dotyczące pełnomocnictw.

Nabycie akcji spółki hiszpańskiej nie zostało dokonane z zamiarem dalszej odsprzedaży akcji, ale w celu rozszerzenia działalności i docelowo zwiększenia przychodów z podstawowej działalności gospodarczej. Oceniając opisany i zdefiniowany cel przeprowadzenia transakcji przejęcia spółki hiszpańskiej oraz planowanych w przyszłości przejęć spółek mających siedzibę poza terytorium Polski należało uznać, iż całość tych wydatków może być kwalifikowana, ze względu na treść art. 15 ust. 1 ustawy CIT, jako wydatki, bądź bezpośrednio związane z uzyskaniem przychodów z innych

źródeł niż zyski kapitałowe, bądź też służące zabezpieczeniu źródła przychodu.

W tej sytuacji należy brać pod uwagę cel gospodarczy, jaki przyświecał zrealizowaniu operacji przejęcia spółki mającej siedzibę poza terytorium Polski. Bez wątplenia ten cel przez te wydatki był realizowany, czyli zmierzał do tego aby po pierwsze objąć sprzedażą własnych produktów szerszy rynek niż tylko rynek dotychczas zajęty, po drugie miał za zadanie uzyskanie dostępu do wiedzy, patentów, leżących w obszarze zainteresowania spółki, które posiadała spółka przejmowana.

Skutki podatkowe w VAT otrzymania rekompensat z tytułu zamrożenia cen określonych w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i dostarczania gazu poniżej stawek wolnorynkowych, wyrok WSA w Warszawie z 17 lutego 2023 r., sygn. III SA/WA 2440/22

Spółka nie ma obowiązku zaliczania do podstawy opodatkowania - na podstawie art. 29a ust. 1 ustawy VAT w zw. z art. 15 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu - rekompensat udzielanych na pokrycie kosztów prowadzenia działalności w związku ze świadczeniem usług bądź dostawy towarów po cenach odgórnie narzuconych przez akty prawa, a więc w sytuacji określonej we wniosku, na podstawie art. 62g ust. 1 ustawy Prawo energetyczne.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny czy pobranie produktów z magazynu przez odbiorcę stanowi dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.571.2022.2.JO	11
Brak opodatkowania VAT otrzymanego przez spółkę dofinansowania w postaci rozliczeń salda ujemnego na zasadach wynikających z ustawy o odnawialnych źródłach energii , interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.685.2022.4.APR	11
Wydatek poniesiony przez spółkę na wypłatę kwoty odpowiadającej kwocie odsetek otrzymanych przez nią od organu podatkowego w związku ze zwrotem nadpłaconego podatku akcyzowego, dokonany na rzecz podmiotu powiązanego, nie stanowi kosztu uzyskania przychodów na gruncie art. 15 ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. akt. 0111-KDIB1-2.4010.813.2022.1.AW	12
Stowarzyszenie jako podmiot niedokonujący odpisów amortyzacyjnych od budynku, nie będzie objęte dyspozycją art. 24b ustawy CIT, pomimo że posiada tytuł własności do tego budynku , interpretacja indywidualna DKIS z 9 lutego 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.695.2022.2.AS	12
Ustalenie momentu powstania przychodu z tytułu sprzedaży bonów uprawniających do późniejszego nabycia towarów i usług weterynaryjnych , interpretacja indywidualna DKIS z 9 lutego 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.779.2022.4.AND	13

Kwestia oceny czy pobranie produktów z magazynu przez odbiorcę stanowi dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.571.2022.2.JO

W analizowanej sprawie do dostawy towarów będzie dochodziło z chwilą pobrania produktów (towarów) przez odbiorcę, gdyż w tym momencie towary te zostaną powierzone odbiorcy (nabywcy) oraz następuje formalne spełnienie świadczenia przez spółkę jako sprzedawcy, a na odbiorcę jako kupującego przechodzą korzyści i ciężary związane z towarami.

Produkty składowane w magazynie odbiorcy będą własnością spółki do momentu pobrania ich z magazynu do potrzeb produkcyjnych odbiorcy, w momencie pobrania produktów przez odbiorcę następuje ich sprzedaż i przeniesienie prawa własności. Tym samym, w momencie pobrania przez odbiorcę towarów z magazynu następuje dokonanie dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, gdyż odbiorca już od tego momentu może dysponować towarem i fizycznie nim rozporządzać jak właściciel.

W konsekwencji dokonanie dostawy towaru następuje z chwilą pobrania towaru przez odbiorcę i z tą samą chwilą powstanie obowiązek podatkowy w VAT na podstawie art. 19a ust. 1 ustawy VAT. Przepisy wyraźnie wskazują, że podatnik jest zobowiązany do wystawienia faktury nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy lub wykonano usługę, lecz nie wcześniej niż 60. dnia przed dokonaniem tej dostawy lub wykonaniem usługi.

Wystawienie faktury należy rozumieć jako sporządzenie ww. dokumentu oraz jego przekazanie innemu podmiotowi (nabywcy), a przez to wprowadzenie faktury do obrotu prawnego. W rozpatrywanej sprawie dostawa towarów, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT następuje z chwilą pobrania towaru przez odbiorcę i z tą samą chwilą powstaje z tytułu jej wykonania obowiązek podatkowy. Tym samym spółka

stosowanie do art. 106b ust. 1 ustawy VAT zobowiązana jest do wystawienia faktury na rzecz odbiorcy dokumentującą dostawę towarów do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu pobrania przez odbiorcę produktów z magazynu.

Brak opodatkowania VAT otrzymanego przez spółkę dofinansowania w postaci rozliczeń salda ujemnego na zasadach wynikających z ustawy o odnawialnych źródłach energii, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.685.2022.4.APR

W analizowanej sprawie otrzymane przez spółkę dofinansowanie w postaci rozliczeń salda ujemnego na zasadach wynikających z przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii stanowi dopłatę o charakterze dofinansowania do kosztów produkcji energii ze źródeł odnawialnych, które są wyższe w porównaniu z wytwarzaniem energii ze źródeł konwencjonalnych. Otrzymywana kwota nie ma wpływu na kalkulację ceny energii elektrycznej sprzedawanej przez spółkę.

Spółka nie uwzględni powyższej dopłaty przy kalkulacji ceny sprzedaży energii elektrycznej, gdyż energia jest sprzedawana odbiorcy po cenie obliczonej na podstawie giełdowych cen energii elektrycznej. Zatem cena sprzedaży energii elektrycznej z OZE przez spółkę nie jest uzależniona od wysokości kwoty otrzymywanej przez spółkę od operatora rozliczeń na pokrycie salda ujemnego.

W związku z tym otrzymywane przez spółkę dofinansowanie w postaci rozliczeń salda ujemnego na zasadach wynikających z przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu VAT, w tym również nie stanowi dopłaty (dotacji), o której mowa w art. 29a ust. 1 ustawy VAT, do ceny wytwarzanej przez spółkę energii. W konsekwencji z tytułu otrzymywanych kwot celem pokrycia salda ujemnego spółka nie ma obowiązku opodatkowania tych należności i rozliczania należnego podatku VAT.

Wydatek poniesiony przez spółkę na wypłatę kwoty odpowiadającej kwocie odsetek otrzymanych przez nią od organu podatkowego w związku ze zwrotem nadpłaconego podatku akcyzowego, dokonany na rzecz podmiotu powiązanego, nie stanowi kosztu uzyskania przychodów na gruncie art. 15 ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lutego 2023 r., sygn. akt. 0111-KDIB1-2.4010.813.2022.1.AW

Przedstawiony we wniosku transfer środków pieniężnych nie uprawnia spółki do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT, kwoty przekazanej kontrahentowi w wysokości równoważności odsetek od nadpłaconego podatku akcyzowego wypłaconych przez urząd skarbowy w związku z wygranym sporem sądowym. Jedną z przesłanek pozwalającą na zaliczenie do kosztów danego wydatku jest poniesienie wydatku w celu osiągnięcia przychodu bądź zabezpieczenia lub zachowania źródła przychodu.

W analizowanej sprawie nie można zgodzić się z argumentacją spółki dotyczącą związku pochodzących od urzędu skarbowego a przekazanych na rzecz kontrahenta odsetek od nadpłaconego podatku akcyzowego z przychodem spółki.

Opisany we wniosku transfer środków pieniężnych nie wpłynął bowiem w żadnym razie na wygenerowanie lub zabezpieczenie źródła przychodów spółki. Z opisu sprawy nie wynika, aby w związku z przekazaniem na rzecz kontrahenta odsetek otrzymanych od urzędu skarbowego w związku z nadpłaconym podatkiem akcyzowym spółka otrzymała od kontrahenta dodatkowy przychód, z którym można by powiązać ponoszony wydatek.

Również wydatek ten nie jest ponoszony w celu zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów. Trudno jest doszukać się związku z zachowaniem/zabezpieczeniem źródła przychodów wydatku w postaci przekazania na rzecz kontrahenta odsetek otrzymanych w związku z nadpłaconym podatkiem akcyzowym.

W tym przypadku to podatek akcyzowy jest elementem bazy kosztowej stanowiącej podstawę kalkulacji wynagrodzenia spółki, natomiast odsetki nie wpływają w żaden sposób na wynagrodzenie spółki. W konsekwencji nie ma związku przekazanie odsetek otrzymanych w związku z nadpłaconym podatkiem akcyzowym z zachowaniem lub zabezpieczeniem źródła przychodu spółki.

Z uwagi na wskazane wyżej okoliczności nie można uznać, by wydatek poniesiony na wypła-

tę kwoty odpowiadającej kwocie odsetek otrzymanych przez spółkę od organu podatkowego w związku ze zwrotem nadpłaconego podatku akcyzowego, dokonany na rzecz kontrahenta, stanowił dla spółki koszt uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Stowarzyszenie jako podmiot niedokonujący odpisów amortyzacyjnych od budynku, nie będzie objęte dyspozycją art. 24b ustawy CIT, pomimo że posiada tytuł własności do tego budynku, interpretacja indywidualna DKIS z 9 lutego 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.695.2022.2.AS

Okoliczność posiadania lub nieposiadania prawnego tytułu własności środka trwałego (nieruchomości komercyjnej) nie przesądza w sposób ostateczny o powstaniu lub niepowstaniu obowiązku podatkowego, o którym mowa w art. 24b ustawy CIT. Z uzasadnienia oraz wykładni celowościowej tego przepisu wynika, że intencją ustawodawcy było objęcie „podatkami minimalnym” określonych środków trwałych będących budynkami o znacznej wartości.

Obowiązek poniesienia ciężaru tego podatku nałożono z kolei na podmiot dokonujący odpisów amortyzacyjnych dla celów podatku dochodowego. Dla celów podatku od przychodów z budynków istotne znaczenie ma okoliczność, że przychód ustala się w odniesieniu do wartości początkowej środka trwałego będącego budynkiem.

Środkiem trwałym mogą być m.in. budynki i budowle wybudowane na cudzym gruncie. Uwzględniając, iż omawiany podatek dotyczy kategorii budynku, który jest środkiem trwałym, to powinien być rozpatrywany u tego podatnika, który zaliczył budynek do środków trwałych. W konsekwencji podatnik, który wybudował na cudzym gruncie budynek stanowiący u niego środek trwały, jest podatnikiem tego podatku.

Za takim stanowiskiem przemawia także to, iż omawiany podatek jest zasadniczo neutralny podatkowo z uwagi na możliwość odliczenia tego podatku od podatku dochodowego obliczonego na zasadach ogólnych (zarówno od zaliczek na podatek, jak i od podatku obliczonego za rok podatkowy). Dodatkowo podatnicy mogą również wystąpić do organu podatkowego z wnioskiem o zwrot nieodliczonego podatku.

Reasumując, wnioskodawca jako podmiot nie dokonujący odpisów amortyzacyjnych od budynku, nie będzie objęty dyspozycją art. 24b ustawy CIT, pomimo że posiada tytuł własności do tego budynku.

Ustalenie momentu powstania przychodu z tytułu sprzedaży bonów uprawniających do późniejszego nabycia towarów i usług weterynaryjnych, interpretacja indywidualna DKIS z 9 lutego 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.779.2022.4.AND

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, wnioskodawca będzie dokonywał sprzedaży bonów za z góry określone wynagrodzenie. Przyniesienie będzie miało charakter definitywny, czyli bezzwrotny i trwale powiększający majątek wnioskodawcy.

Należności z tytułu wydania bonów są regulowane jednorazowo przed wydaniem (sprzedażą) bonów lub mogą być regulowane w czasie w uzgodnionych terminach, gdzie pierwsza płatność może być dokonana przed lub dopie-

ro po wydaniu (sprzedaży) bonów, a wnioskodawca, w przypadku zalegania przez klientów z płatnością części należności rozłożonych w czasie, prowadzi działania windykacyjne.

Zatem, przychód z tytułu sprzedaży bonów zgodnie z art. 12 ust. 3a ustawy CIT powstanie w dniu wydania bonu lub uregulowania należności, w zależności od tego, która z tych czynności będzie pierwsza.

Wydatki wnioskodawcy udokumentowane notami księgowymi i związane z wykonanymi przez partnerów świadczeniami na podstawie bonów stanowią pośrednie koszty uzyskania przychodów i zgodnie z art. 15 ust. 4d i art. 15 ust. 4e ustawy CIT wnioskodawca ma prawo do uznania ich za koszty uzyskania przychodu w dacie ich poniesienia.

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl